Academic Journal of Phetchaburi Rajabhat University
Vol.8 No.2 May-August 2018

พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์

The Administrators' Behavior Affecting to Learning Organization of Private Vocational Schools in Buriram Province

ปรีชา สร้อยสวน [1*]
Precha Soisuan [1*]
ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ [2]
Piyanart Boonmepipit [2]

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน 2) ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน 3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน และครูผู้สอน 93 คน รวม 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5-ระดับ ของไลเคิร์ท วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้านตามลำดับดังนี้ (1) พฤติกรรมด้านการเป็นผู้นำ (2) พฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร (3) พฤติกรรมด้านการจูงใจ (4) พฤติกรรมด้านการตัดสินใจและ (5) พฤติกรรมด้านการประสานงาน 2) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยระดับมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีรูปแบบความคิด ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมตามลำดับ ระดับมาก คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ 3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ที่ได้รับเลือกเข้าสมการตามลำดับ คือ (1) พฤติกรรมการบริหาร (2) การตัดสินใจ (3) การจูงใจและการประสานงาน โดยมีประสิทธิภาพการทำนายร้อยละ 85.70 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการถดถอย ได้ดังนี้

$$Y_{tot} = .844 + .762\ (X_{tot}) + (-).158(X_4) + .218\ (X_2) + .109\ (X_5)$$

คำสำคัญ : พฤติกรรมการบริหาร องค์กรแห่งการเรียนรู้

[1*] นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
[2] รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the level of administrators' behavior of private vocational schools in Buriram Province, 2) the level of learning organization of the private vocational schools in Buriram Province and 3) the administrators'behavior affecting to learning organization of the private vocational schools in Buriram Province. The samples consisted 106 schools personal including 5 administrators, 8 deputy administrators and 93 teachers. The research instrument was a 5-lavel rating scale questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis.

The results of the study found that the administrators'behavior of the private vocational schools in Buriram province were at a highest level in overall and all individual aspects showing the high level for 5 aspect including behavior in leadership, behavior in communication, behavioral motivation, behavioural decisions, and behavior in coordination. The learning organization of the private vocational schools in Buriram province were at the highest level in overall and all individual aspects ; ranking in descending order from the highest mean score as the personal mastery, the conceptual model, creating a shared vision, learning together as a team, respectively. The administrators' behavior affecting to learning organization of the private vocational schools in Buriram province were administration behavior, decision making, motivation and coordination. The predictive efficiency was 85.70 %. The equation of prediction was $Y_{tot} = .844 + .762 (X_{tot}) + (-).158(X_4) + .218 (X_2) + .109 (X_5)$

Keywords : Administrators' Behavior, Learning Organization

บทนำ

การอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเป็นการ จัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนระดับต้นและระดับกลางด้านเทคนิคในสาขาต่าง ๆ การมีทุนมนุษย์ (human capital) ที่เป็นแรงงาน ที่มีความรู้ (knowledge worker) จึงเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาองค์กรให้เจริญรุดหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนทิศทางและวิธีการผลิตกำลังคน ในด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนที่มีความสามารถและมีคุณภาพ เพื่อสนองต่อความต้องการของบริษัทสถานประกอบการและตลาดแรงงานโดยเน้นการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการภาคธุรกิจเอกชนและการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันในพื้นที่ใกล้เคียง เป็นต้น โดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชนต้องพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรธุรกิจที่มีคุณภาพ เพื่อให้สถาบันเป็นที่นิยมและเชื่อถือ ศรัทธาของผู้ปกครอง ไม่เช่นนั้นอาจต้องปิดตัวลง จากจำนวนผู้เรียนลดลงอันเนื่องมาจากค่านิยมในการเลือกเรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีวศึกษา ซึ่งปัญหาภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่มีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา (http://www.thaigov.go.th.) การได้รับผลกระทบจากนโยบายการรับนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ การจ้างครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านสิทธิการเรียนฟรี ระหว่างสถานศึกษาเอกชนกับรัฐบาล รวมถึงเงินเดือน ค่าตอบแทน สิทธิสวัสดิการของครูและบุคลากรในสถานศึกษา (http://www.bangkokbiznews.com) ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจข้อมูลผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน 461 แห่ง พบว่ามีผู้เรียนทั้งหมด ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวม 287,184 คนขณะที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐมี 425 แห่ง น้อยกว่าสถานศึกษาเอกชน แต่กลับมีผู้เรียนทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวมทั้งหมด

670,457 คน

นอกจากปัจจัยภายนอกดังกล่าวที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ยังมีปัจจัยภายในซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรค ต่อประสิทธิภาพขององค์กร ในแต่ละด้านตามลำดับ ประกอบด้วย ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา การจัดให้สถานประกอบการหน่วยงานและบุคคลในชุมชนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพ ของผู้สำเร็จการศึกษาไม่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนมีพื้นฐานในการเรียนวิชาทักษะน้อย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ ปัญหาผู้ปกครองผู้เรียนมีหลายด้าน เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ความยากจน ไม่มีความรู้ มีสิ่งยั่วยุมากมาย ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V- NET) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ขาดการพัฒนาหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสถานประกอบการอย่างจริงจัง ครูไม่ได้ทำการสอนอย่างเต็มที่เนื่องจากครูหนึ่งคนต้องทำกิจกรรมหลายกิจกรรม มีภาระหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบอย่างหลากหลายที่ต้องทำในเวลาเดียวกัน แผนการจัดการเรียนรู้ของครูยังไม่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพเท่าที่ควร ไม่ได้ทำการบันทึกหลังการสอนอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษาขาดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาการจัดระบบสารสนเทศไม่สะดวกต่อการใช้งานตามภารกิจ ขาดการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาทุกขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ระบบบริหารงานในด้านต่าง ๆ ไม่ชัดเจน ชุมชนไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ เนื่องจากครู ต้องปฏิบัติหน้าที่สอนเป็นหลัก บุคลากรก็ขาดแคลน จึงทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะไปบริการวิชาการและวิชาชีพ การดำเนินงานด้านการบริการไม่มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ครูมีภาระงานมาก โครงการ/กิจกรรม ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากขาดความร่วมมือจากชุมชน ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ครูไม่มีแรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย ขาดแคลนงบประมาณ ครูไม่เห็นความสำคัญของการสร้างสื่อ นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ สื่องานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย ครูในสถานศึกษามีจำนวนน้อย แต่มีภาระงานมาก จึงไม่มีเวลาที่จะสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ขาดการสนับสนุน การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกฝ่ายเข้าร่วมโครงการปลูกจิตสำนึก เสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก การปลูกฝังจิตสำนึกให้ผู้เรียนในด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมยังปฏิบัติไม่ต่อเนื่อง แผนงานโครงการในการบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงมีไม่ชัดเจน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การวางแผนกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานต่าง ๆ ยังไม่ชัดเจน ขาดการนิเทศติดตามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง บุคลากรขาดความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่มีความรู้และทักษะในการประกันคุณภาพการศึกษา บุคลากรรับผิดชอบงานประกันคุณภาพมีน้อยไม่เพียงพอ ข้อมูลพื้นฐาน ของสถานศึกษาไม่เป็นปัจจุบัน บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ ในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

จากวิกฤตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ และในฐานะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการเรียนรู้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษา จากแนวทางดำเนินการแบบเดิมดังที่เคยผ่านมา เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรทุกระดับ ทั้งระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กรให้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ให้ทุกระดับมีความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา ดังที่ ปีเตอร์ เซ้งกี้ (Pete Senge) ศาสตราจารย์ชื่อดังในสาขา วิชาบริหารจัดการและการศึกษาแห่ง Massachusetts Institute of Technology (MIT) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ร่วมกับคณะทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางฟื้นฟูบริษัทธุรกิจ ที่ประสบความล้มเหลวในการดำเนิน

กิจการหลายแห่งในสหรัฐจึงพบว่าตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงให้การดำเนินงานภายในองค์การของบริษัทเหล่านั้นประสบความสำเร็จได้ก็คือ การประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่ององค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ซึ่งต่อมานักการศึกษาได้ประยุกต์แนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม ด้านการทำงานทางการศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของนักเรียนให้สูงยิ่งขึ้น

ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาองค์กรนี้ ได้รับความสนใจเป็นอย่างสูง เพราะให้ความสำคัญ กับการเรียนรู้ตลอดชีวิตการทำงานของบุคคล และใช้ทุกสิ่งจากการทำงานเป็นฐานความรู้ที่สำคัญ ประกอบกับการแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ การสร้างองค์ความรู้และการใช้ความรู้ร่วมกัน อย่างต่อเนื่อง [1]โดยมาจากฐานความเชื่อที่ว่า ศักยภาพอันมหาศาลที่แฝงเร้นอยู่ภายในมนุษย์แต่ละคนยังไม่ได้รับการพัฒนาและนำขึ้นมาใช้กับองค์การเท่าที่ควรด้วยความเชื่อดังกล่าว ถ้าสมาชิกทั้งหมดขององค์การได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และได้ใช้ศักยภาพสูงสุดเท่าที่ตนมี เพื่อปฏิบัติงานภายใต้การมีวิสัยทัศน์ (visions) เป้าหมาย (goals) และวัตถุประสงค์ (objectives) ของตัวบุคคลและขององค์การที่สอดคล้องกัน สมาชิกแต่ละคน ก็จะทุ่มเทและปลดปล่อยศักยภาพที่ตนมีสูงสุดนั้นให้กับงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มที่มากกว่าองค์การประเภทใด ๆ [2]

ผู้วิจัยซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนได้ตระหนักถึง สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และให้ความสำคัญกับการปรับระบบการบริหารการศึกษาภายในองค์กรเพื่อให้องค์กรได้รับผลประโยชน์สูงสุด (maximize benefit) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) และประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ในการปฏิบัติงาน (performance) อาจารย์ผู้สอนรู้สึกมีความมั่นคงในอาชีพและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจเต็มตามศักยภาพ สิ่งเหล่านี้ส่งผล ต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนักเรียน เกิดความเชื่อมั่นรักและผูกพันต่ออาจารย์และสถาบัน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสามารถตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ณ สถาบันเดิม ภาพลักษณ์อาชีวศึกษาเอกชน ดีขึ้นในสายตาของนักเรียนและเกิดความพึงพอใจ แนะนำให้ข้อมูลในทางบวก ต่อบุคคลอื่น ที่สนใจด้วยความเต็มใจ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ในครั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมผู้นำสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมทางด้านการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานบริหารและการจัดการ ในสถานศึกษา สามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง มีความเข้มแข็งและเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียนประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน และครูผู้สอน 93 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 106 คน

1.2 การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็น

กลุ่มตัวอย่างคือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5 โรงเรียน ในเขตอำเภอ หนองกี่ อำเภอละหานทราย อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคลากรทุกคน ในสถานศึกษา 5 โรงเรียนประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน และครูผู้สอน 93 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 106 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในการกำหนดบุคคลผู้ให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ 1 ฉบับ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและตำแหน่งในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การเป็นผู้นำ การจูงใจ การติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจและการประสานงาน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ การมีรูปแบบความคิด การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมและการคิดอย่างเป็นระบบ

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาและร่างแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและของนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

3. สร้างแบบสอบถามโดยคำนึงถึงหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

4. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ดร.ชยาภรณ์ ศฤงคารทวีกุล อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยธนบุรี ดร.สุทธิชัย เดชสุวรรณนิธิ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ดร.นลินี สุตเศวต อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Structure Validity) และการใช้ภาษา (Wording) คำนวณค่าความตรง โดยใช้ค่า IOC (Index of tem Objective Congruence)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริหาร ครู ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ ในอำเภอคูเมือง จำนวน 1 โรงเรียน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถาม,แล้วนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค ซึ่งผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.81 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ จึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์หาค่าคะแนนระดับ พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2 วิเคราะห์หาค่าคะแนนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 วิเคราะห์พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผู้วิจัยนำมาสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.77 ส่วน เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.23 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาอายุระหว่าง 36–45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.02 และอายุน้อยกว่า 25 ปี และอายุ 45 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.38 เท่ากัน มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.02 รองลงมามีระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 16.04 และระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.94 ตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา ครูผู้สอน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.74 รองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้รักษาการหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการคิดเป็น ร้อยละ 7.55 ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 4.71 ประสบการณ์ ในการทำงานส่วนใหญ่อยู่อยู่ระหว่าง 10 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.11 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.25 และประสบการณ์ ในการทำงาน 6 เดือน -1 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.49 ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 6 เดือน คิดเป็น ร้อยละ 7.55 และประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.60

2. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านพฤติกรรมด้านการเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านพฤติกรรมด้านการจูงใจ ด้านพฤติกรรมด้านการตัดสินใจ ด้านพฤติกรรมด้านการประสานงาน และด้านพฤติกรรมด้านการประสานงานตามลำดับ เมื่อแสดงคุณลักษณะรายด้าน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวม (X_{tot})

พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร	μ	σ	ระดับ	ลำดับที่
1. พฤติกรรมด้านการเป็นผู้นำ (X_1)	4.90	0.16	มากที่สุด	1
2. พฤติกรรมด้านการจูงใจ (X_2)	4.60	0.11	มากที่สุด	3
3. พฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร(X_3)	4.63	0.28	มากที่สุด	2
4. พฤติกรรมด้านการตัดสินใจ(X_4)	4.51	0.11	มากที่สุด	4
5. พฤติกรรมด้านการประสานงาน(X_5)	4.40	0.20	มาก	5
เฉลี่ยรวม	**4.61**	**0.17**	**มากที่สุด**	

3. องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีรูปแบบความคิด ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ เมื่อแสดงคุณลักษณะรายด้านรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวม (Y_{tot})

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Y_{tot})	μ	σ	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ (Y_1)	4.85	0.22	มากที่สุด	1
2. ด้านการมีรูปแบบความคิด (Y_2)	4.65	0.17	มากที่สุด	2
3. ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Y_3)	4.62	0.17	มากที่สุด	3
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Y_4)	4.50	0.13	มากที่สุด	4
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (Y_5)	4.44	0.23	มาก	5
เฉลี่ยรวม	**4.60**	**0.12**	**มากที่สุด**	

4. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์คือ พฤติกรรมการบริหาร การตัดสินใจการจูงใจและการประสานงาน โดยมีประสิทธิภาพการทำนายร้อยละ 85.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

4.1 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน 1) การเป็นผู้นำ 2) การประสานงานและ 3) การตัดสินใจร่วมกันส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้

4.2 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน 1) การจูงใจ 2) การติดต่อสื่อสารร่วมกันส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีแบบแผนทางความคิด

4.3 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน 1) การติดต่อสื่อสาร 2) การประสานงาน ร่วมกันส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

4.4 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา 1) ด้านการตัดสินใจ 2) ด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ร่วมกันส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม

4.5 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน 1) การประสานงาน 2) การตัดสินใจ ร่วมกันส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจากผลการวิจัยพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจาณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมการเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมการติดต่อสื่อสาร ด้านพฤติกรรมการจูงใจ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจ ด้านพฤติกรรมการประสานงาน และด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมด้านการเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคที่มีการปฏิรูปการบริหารงานมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงถือเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งที่จะเป็นแบบอย่าง เป็นผู้นำและผู้ประสานงานในการบริหารงานทั้งการบริหารงานภายในและภายนอก ทั้งนี้การใช้ ภาวะผู้นำที่ชาญฉลาดจะส่งผลให้บุคลากรในองค์กร สามารถปฏิบัติงานมีการประสานงานกันได้อย่างเต็มความสามารถ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ยอมอุทิศตนเพื่อการปฏิบัติงาน เกิดความรู้สึก

และเจตคติที่ดีต่องานที่ทำ มีความกระตือรือร้น มีความสุขในการทำงาน ดังที่ ศิริพร ทองธรรมจินดา [4] กล่าวว่า การเป็นผู้นำ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องปฏิบัติ เนื่องจาก เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ระบบต่าง ๆในองค์การเกิดการขับเคลื่อน จนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์การแห่งการเรียนรู้เนื่องจากความเป็นผู้นำ ในตัวผู้บริหารเป็นคุณลักษณะที่ส่งเสริมความเจริญเติบโต ขององค์การให้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีและฟีดเลอร์ [5] ได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ว่าผู้นำคือ บุคคลที่ได้รับมอบหมายหน้าที่การงานที่จะต้องทำต่อคนในกลุ่มในการอำนวยการและการประสานงาน อันเกี่ยวกับกิจกรรมของกลุ่ม

2. องค์แห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ผลจากการศึกษาพบว่า องค์แห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ มีระดับการปฏิบัติงานตามองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีรูปแบบความคิด ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ

3. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ คือ 1) พฤติกรรมการบริหาร 2) การตัดสินใจ 3) การจูงใจและการประสานงาน โดยมีประสิทธิภาพการทำนายสูงในระดับร้อยละ 85.70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนา มีการวางแผนดำเนินการตามแผนและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการเรียน การสอนและนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับมอร์เฟท [6] ที่ได้ศึกษาความสามารถในการบริหารงานโรงเรียนและมีทักษะในการเป็นผู้นำสรุปว่าหากผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานโรงเรียนและมีทักษะในการเป็นผู้นำสูง ประกอบกับครูมีความพึงพอใจในการทำงานก็จะทำให้โรงเรียนทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งในการจัดความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนจะมีลักษณะของงานที่ทำเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนมากที่สุดและการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานด้วย ซึ่งนับว่าการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้บุคลากรในโรงเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้เข้ามามีส่วนร่วมออกความคิดเห็นในการบริหารงาน การได้รับการยกย่อง การได้รับความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบจะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น เพราะจะทำให้ครูมีกำลังใจในการทำงานอย่างจริงใจยิ่งขึ้น ซึ่งหมายความว่างานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการโดยผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการทำงานด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการประสานงาน ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนควรมีการติดต่อประสานการทำงานกับผู้ร่วมงานทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการชี้แนะแนวทางการทำงาน พร้อมทั้ง มีการว่ากล่าวตักเตือนและสอนงาน เมื่อพบ ความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการแสดงพฤติกรรมการบริหารงานด้านการประสานงาน ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย

1.2 ด้านการมีส่วนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ควรเปิดโอกาส ให้ผู้ร่วมงานได้นำความรู้ แนวคิด และวิธีการใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งส่งเสริม ให้ผู้ร่วมงานสามารถประสานการทำงานร่วมกันและเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

1.3 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ส่งเสริมให้ครูมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการทำงานอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งเห็นความสำคัญของการทำงานโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารกับการบริหารงานบุคคล ในสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

[1] อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2550). การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ระยะที่ 3 ของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

[2] กิตติศศิวิมล ลักษณ์. (2015). **การพัฒนาตัวแบบการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคเหนือ.** ค้นเมื่อ มกราคม 10, 2560 จาก www.mgts.lpru.ac.th/journal index.php/mgts/article/download/178/86

[3] กิตติศักดิ์ แพรวพรายรัตน์. (2553) **พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี : จังหวัดสระบุรี

[4] ศิริพร ทองธรรมจินดา. (2553). พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับมาตรฐาน**ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

[5] ประสิทธิ์ เครือสิงห์. (2554). **“ให้ดูแลและพิจารณาการศึกษา”** วารสารวิชาการ, ฉบับเดือน, กรุงเทพมหานคร, หน้า 10 – 11.

[6] ทิพากร ธงศรี. (2553).**พฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.